

Tradiční letos v pořadí jednadvacátý Zámecký koncert představí v sobotu 17. září v knihovně zámku v Náměšti nad Oslavou přední rakouský soubor Concilium musicum Wien s programem složeným z děl Johanna Sebastiana Bacha, Carla Philippa Emanuela Bacha a Josepha Haydna. Začátek koncertu je v 17 hodin.

Concilium musicum Wien je soubor, který založili v roce 1982 Paul a Christoph Angerer, zaměřuje se především na interpretaci děl hudebního baroka, klasicismu a romantismu, tuto hudbu představuje v přednesu na originálních nástrojích či jejich replikách s důrazem na dobovou interpretaci. Hlavní aktivity souboru, který vystupuje v různých nástrojových seskupeních od duet a trií až po početný komorní orchestr, jsou zaměřeny na období baroka, přes představitele vídeňského klasicismu a taneční hudbu 19. století až po díla vrcholného hudebního romantismu.

Soubor pravidelně vystupuje v různých koncertních prostorách po celém světě od malých měst, před hrady a zámky, kláštery a kostely až po významné mezinárodní festivaly. Za svou téměř třicetiletou hudební kariéru uskutečnil více než 3300 koncertů na více než 700 místech. V repertoáru má na 700 děl od 290 různých autorů, jeho interpretační umění bylo zaznamenáno na řadě nahrávek, pravidelně spolupracuje zejména s rakouskou televizí a rozhlasem, ale i se zahraničními médii.

Na Zámeckém koncertu v Náměšti nad Oslavou se představí ve složení:

Robert Pinkl – flétna, Christoph Angerer a Robert Neumann – housle, Amarílio Ramalho – viola, Ute Groh – violoncello, Walter Bachkönig – kontrabas a Erich Traxler – cembalo.

Program:

Johann Sebastian Bach (1675 – 1850):

Braniborský koncert č.5 D-dur (BWV 1050) pro cembalo, flétnu, housle a smyčce.

Pátý z řady šesti koncertů, které původně nesly název „Šest koncertů pro více nástrojů“ a které byly autorem komponovány v letech 1718 – 1721 v Köthenu. Celý cyklus věnoval Bach v roce 1721 braniborskému markraběti Christianu Ludwigovi, odtud také pochází pozdější název „Braniborské koncerty“, tento název poprvé použil v 70. letech 19. století Bachův životopisec Philipp Spitta.

Každý z Braniborských koncertů má své jedinečné nástrojové obsazení a svou specifickou strukturu, pátý koncert, který zazní v úvodu náměštského koncertu je založen na principu sólového koncerta italského typu s koncertantním partem cembala jako sólového nástroje.

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750):

Suite Nr. 2 h-moll (BWV 1067) pro flétnu, housle, violu a basso continuo

Orchestrální suita, Bachovo dílo, které je sice často hráno, ale které se nikdy neoposlouchá. Interpretace na dobových nástrojích slibuje návrat ke zvukovému ideálu období hudebního

baroka.

Carl Philipp Emanuel Bach (1714 – 1788):

Sinfonia Nr. 3 C-dur

Carl Philipp Emanuel byl druhým nejstarším synem Johanna Sebastiana Bacha a po celý život se plně věnoval hudbě jako skladatel, cembalista a pedagog. I když skladatelsky vycházel ze školy svého otce, záhy se od barokního vnímání hudby odpoutal směrem k novému nastupujícímu směru raného klasicismu, aniž by však opustil důkladnou hudební řemeslnost a výrazovou hloubku zděděnou po otci. Nejprve působil coby cembalista ve službách pruského krále, později pak v Hamburku jako hudební skladatel.

Právě instrumentální hudba, k níž patří i orchestrální sinfonie, má v jeho tvorbě největší význam, stejně jako triové či klavírní sonáty a smyčcové kvartety. Zejména svým pojetím klavírních sonát našel pokračovatele v Josephu Haydnovi a W. A. Mozartovi.

Joseph Haydn (1732 – 1809):

Londýnská sinfonie Nr. 95 c-moll

Významný představitel hudebního klasicismu zanechal stopy i v českých zemích. V létech 1757 – 1761 totiž jako mladý kapelník působil ve službách hraběte Morzina na jeho panství v Dolní Lukavici na Plzeňsku. Zde také Haydn napsal svou první symfonii. Další Haydnův hudební život

je pak po dobu téměř třiceti let spojen s rodem knížat Esterházyů, jako kapelník a skladatel byl v jejich službách až do roku 1790, kdy natrvalo přesídlil do Vídně. V devadesátých letech vykonal několik cest do Anglie, kde se svým dílem zaznamenal výrazné úspěchy (1790 – 1792, 1794 – 1795). Za zmínku jistě stojí i to, že tvorba Josepha Haydna se těšila mimořádnému zájmu náměštského osvícence hraběte Jindřicha Viléma Haugwitze, který se svou zámeckou kapelou mnohá Haydnova díla provedl. V náměštském hudebním archívu se nachází celá řada opisů jeho skladeb včetně interpretačních poznámek svědčících o pečlivém studiu tohoto díla. Právě provedením Haydnovy Londýnské symfonie c-moll na letošním Zámeckém koncertě se tak tvorba tohoto mimořádně plodného autora opět vrací do prostor náměštského zámku, kde již krátce po svém vzniku pravidelně zněla.

Marek Buš